

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 8. októbra 1997 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], bytom v [REDAKOVANÉ] zastúpených JUDr. Jozefom Urbánkom, advokátom, Košice, Mlynárska 19, proti uzneseniu Obecného zastupiteľstva v Drienove zo 16. októbra 1996 č. 63/1996 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky v Košiciach (ďalej len „ústavný súd“) 9. decembra 1996 domáhali sa [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], bytom v [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), aby táto bola prijatá „na ďalšie konanie a po vykonaní dokazovania“ ústavný súd vydal nález, v ktorom by rozhodol, že „uznesením Obecného zastupiteľstva obce Drienov zo dňa 16.10.1996 č. 63/96 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov upraveného v čl. 20 ods. 1 veta prvá v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a taktiež čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky“. Žiadali tiež, aby ústavný súd v náleze rozhodol aj o tom, že „uznesenie Obecného zastupiteľstva obce Drienov zo 16.10.1996 č. 63/96 sa zrušuje“.

Sťažovatelia odôvodnili svoju sťažnosť tým, že hoci rodinný dom v obci Drienov postavili v súlade so zoznamom pozemkov určených na výstavbu rodinných domov v kat. území obce Drienov schváleným Radou Okresného národného výboru v Prešove z 27. decembra 1985, č. uznesenia 341/85, i s územným rozhodnutím č. Výst. 3723/1989 zo 16. októbra 1989 a i v súlade so stavebným povolením č. Výst. 3780/1989 z 9. novembra 1989 na rodinný dom na parc. č. [REDAKOVANÉ] (na dom bolo zriadené právo osobného užívania, registrované Štátnym notárstvom v Prešove 4. októbra 1989 pod č.k. R II 1114/89), obec dosiaľ nevybudovala k postavenému domu prístupovú komunikáciu. Len z týchto dôvodov nebolo uskutočnené kolaudačné konanie, čo bránilo sťažovateľom dom riadne užívať. K výstavbe prístupovej komunikácie (cesty) k domu sťažovateľov nedošlo preto, lebo Obecné zastupiteľstvo obce Drienov rozhodlo uznesením z 2. apríla 1992 č. 50/92 o spätnom predaji vykúpených pozemkov pôvodným vlastníkom, a to aj tých pozemkov, ktoré mali slúžiť na výstavbu prístupovej komunikácie v tom čase k už postavenému domu sťažovateľov.

Žiadosťou zo 14. októbra 1996 obrátili sa sťažovatelia na Obecné zastupiteľstvo v Drienove a odkazujúc na ustanovenia § 4 ods. 3 prísm. e), f) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov žiadali, aby si obec splnila povinnosť spočívajúcu vo vykonaní výstavby, údržby a správy miestnych komunikácií. O tejto žiadosti rozhodlo obecné zastupiteľstvo uznesením č. 63/1996 zo 16. októbra 1996 tak, že vzalo na vedomie obsah žiadosti sťažovateľov a odporučilo im jednať s vlastníkmi dotknutých pozemkov o získaní práva na výstavbu prístupovej cesty k domu.

Podľa sťažovateľov uvedeným uznesením boli porušené čl. 20 ods. 1, čl. 12 ods. 2 a čl. 20 ods. 4 ústavy.

Pred podaním ústavnej sťažnosti pokúsili sa sťažovatelia riešiť problém prostredníctvom protestu prokurátora, ale aj súdnou cestou, zatiaľ bezúspešne. Konanie pred okresným súdom, v ktorom sa sťažovatelia domáhali rozsudkom uložiť povinnosť obci Drienov zriadiť prístupovú komunikáciu (cestu) k domu, nie je

právoplatne ukončené. Prvostupňový súd žalobu zamietol, ale o odvolaní krajský súd zatiaľ nerozhodol. Ide o konanie, ktoré sa vedie na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 14 C 104/93. Sťažovatelia sa na Okresnom súde v Prešove (sp. zn. 14 C 360/93) a Krajskom súde v Košiciach (sp. zn. 17 Co 407/94) žalobou o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv neúspešne domáhali vyslovenia neplatnosti kúpno-predajných zmlúv, na základe ktorých boli odkúpené pozemky určené na výstavbu komunikácie k už postavenému domu sťažovateľov.

Ústavný súd predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť a po vykonaní dokazovania ohliadkou na mieste samom a ďalšími listinami dospel k záveru, že túto nemožno prijať na ďalšie konanie a rozhodnutie v merite veci, lebo je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zistil, že uznesenie Obecného zastupiteľstva v obci Drienov č. 63/96 zo 16. októbra 1996 z hľadiska jeho formy ani obsahu, nie je rozhodnutím, ktoré by rušilo, menilo tie ústavné práva sťažovateľov alebo im bránilo v ich uskutočňovaní, ktoré v sťažnosti namietali. Toto rozhodnutie teda nemalo skutkové znaky rozhodnutia, ktoré môže byť predmetom konania o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy a podľa ustanovenia § 49 až 58 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z.z.

Obecné zastupiteľstvo je kolektívny orgán, ktorý svoju činnosť musí deklarovať určitým spôsobom aj vtedy, keď nejde o jeho rozhodovaciu, či inú právomoc. V danom prípade išlo o vziať na vedomie žiadosti sťažovateľov (konkrétne tlmočenú obecnému zastupiteľstvu písomne [REDAKOVANÉ]) a odporúčanie im, ako majú ďalej postupovať, pokiaľ ide o zriadenie prístupovej komunikácie k ich postavenému domu. Toto uznesenie svojou povahou bolo odporúčajúcim uznesením, nemalo teda právotvorné účinky, a preto nemohlo priamo ovplyvniť právne postavenie sťažovateľov, spočívajúce v porušení ich vlastníckeho práva k postavenému domu, ktoré videli v tom, že tento, legálne získaný majetok,

nemôžu dosiaľ užívať v súlade s účelom, na ktorý je určený. Inými slovami, ústavný súd posudzoval, či rozhodnutie orgánu územnej samosprávy, ktoré žiadali sťažovatelia preskúmať v konaní pred ústavným súdom, má charakter právotvorného rozhodnutia, majúceho za následok porušenie tých základných práv sťažovateľov, ktoré namietali.

Naviac neexistencia priamej príčinnej súvislosti porušenia namietaných ústavných práv sťažovateľov s uznesením Obecného zastupiteľstva v obci Drienov je zrejmá aj z toho, že jeho zrušenie by nemohlo vyvolať iný právny stav, než ktorý existoval aj pred jeho prijatím.

Z týchto dôvodov ústavný súd nemohol ústavnú sťažnosť meritórne rozhodnúť, a preto ju v súlade s § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z.z. odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Týmto rozhodnutím ústavného súdu však nie je dotknutá povinnosť obce Drienov zabezpečiť výstavbu prístupovej komunikácie (cesty) k domu sťažovateľov tak, ako na to poukázali aj správne orgány a všeobecné súdy vo svojich rozhodnutiach. Okrem toho táto povinnosť vyplýva obci priamo zo zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 1997

Za správnosť opísaného textu

Rapant

■■■■■ ■■■■■

JUDr. Richard

predseda senátu